

Formanden: Hermed er Forhandlingen og Afstemningen over dette Affnit tilendebragt. Efter Omstændighederne skal jeg ikke idag gaae videre. Der staaer saaledes til bage af Udgiftssiden Lovforslagets § 21, vedrørende Bevillingerne til Kirke- og Underviisningsministeriet, og Lovforslagets § 11, samt hele Indtægtsiden.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Fredag, Kl. 1 1/2. Dagsordenen vil da være:

1) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov angaaende en forlænget foreløbig Bevilling for Finantsaaret 1870—71.

2) Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871.

Mødet hævet Kl. 4 1/2.

Tre og Halvfjerdsindstyvende Møde.

Fredagen den 29de April Kl. 1 1/2.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er paa de Herrers Pladser omdeelt Forslag til Lov, indeholdende nogle nærmere Bestemmelser om Anlæg af en nordvestsjællandsk Jernbane, hvilket Lovforslag idag er indbragt i det andet Thing af trede Folkethingsmand.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov angaaende en forlænget foreløbig Bevilling for Finantsaaret 1870—71.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2113.)

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag. Lovforslaget i dets Heelhed sattes under Forhandling.

Lehmann: Jeg er bange for, at det ingenlunde kan anses for en given Sag, at det foreliggende Lovforslag er det sidste Lovforslag af denne Besskaffenhed, som vi faae at gjøre med i indværende Session, men i ethvert Tilfælde er det den sidste Gang, at selve dette Lovforslag foreligger for os, og, hvor naturligt det end iøvrigt er, at man ikke har discuteret over et Lovforslag, hvis Nødvendighed er i den Grad given, at alle andre Grunde derfor maae betragtes som aldeles overflødige, saa finder jeg dog paa dette dets sidste Stadium Anledning til at lægge den ærede Regjering varmt paa Hjertet, at gjøre, hvad der staaer i dens Magt, for fremtidig at forebygge Gjentagelsen af en saadan Situation som den nuværende. Efterat vi nu i en Række af Aar have vedtaget en lang Række af Forslag til Finantslove, hvorved hvergang Antallet af nye og tvivlsomme Spørgsmaal synes at maatte være blevet betydelig indskrænket, og, efterat en meget stor Deel af de Gjenstande, der omhandles i Finantsloven, i denne Aarrække efterhaanden er bleven ordnet ved særlige Love, saaledes at Finantsloven kun med Hensyn til dem indeholder en ligesvem Schuldbyrdelse af, hvad der er gjældende Ret, saa er nemlig en saadan Situation virkelig aldeles unaturlig, ligesom det ikke behøver nogen Udsvikling, at Gjentagelser af samme ere ødelæggende baade for Regjeringens Førelse og for Rigsdagens Anseelse. — Til at forebygge en saadan Situation paany hører nu først og fremmest, at Regjeringen ikke oftere uden tvingende Nødvendighed benytter den Kongen givne Ret til at udsætte Rigsdagsmødernes Begyndelse. Jeg skulde tværtimod mene, at det vilde være meget gavnligt baade for Regjeringen og for Rigsdagen og først og fremmest da for selve Folket, om Rigsdagen sædvanlig blev indkaldt noget før end til den sidste Termin, til hvilken dette lovlige kan skee, fordi der i saa Fald vilde være en Mulighed for, naar rimelig og fornuftig Begrændsning iagttoges, at faae Finantslovsforslagets Behand-